

324

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 31 stycznia 1954 r.

w sprawie zasad finansowania przez banki specjalne inwestycji scentralizowanych.

Na podstawie § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190) i § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o bankach specjalnych, rozumie się przez to Bank Inwestycyjny i Bank Rolny.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o inwestycjach, rozumie się przez to inwestycje scentralizowane.

3. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o planach sfinansowania inwestycji, rozumie się przez to roczne plany sfinansowania inwestycji.

§ 2. 1. Banki specjalne koncentrują wszelkie środki na sfinansowanie inwestycji oraz przeprowadzają wszelkie rozliczenia z tytułu dokonywanych nakładów inwestycyjnych.

2. Banki specjalne wykonują kontrolę działalności finansowo-gospodarczej inwestorów oraz przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

§ 3. 1. Banki specjalne finansują inwestycje na podstawie: tytułu inwestycyjnego lub tytułu pomocniczego, planu sfinansowania inwestycji oraz dokumentów określonych w rozdziałach ustalających warunki finansowania poszczególnych rodzajów nakładów inwestycyjnych.

2. Roboty budowlano-montażowe i prace projektowo-kosztorysowe nie objęte umowami przyjętymi przez bank do finansowania nie powinny być przez wykonawcę realizowane ani też nie mogą być przez bank specjalny finansowane.

§ 4. Banki specjalne finansują inwestycje, dla których przewidziane jest pokrycie z kredytów długoterminowych, po uprzednim złożeniu przez inwestora skryptu dłużnego.

§ 5. 1. Inwestor bezpośredni jest obowiązany przysyłać właściwemu oddziałowi banku specjalnego co kwartał, w terminach ustalonych dla kwartalnych sprawozdań finansowych, wykazy stanów zaangażowania

środków inwestycyjnych, nakładów i finansowania inwestycji, uwidocznionych na koniec ubiegłego kwartału w analitycznej kartotece inwestycyjnej.

2. Wykazy, o których mowa w ust. 1, powinny być sporządzone według wzoru stanowiącego załącznik nr 1. do zarządzenia.

II. Tytuły inwestycyjne.

§ 6. 1. Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego przesyła właściwym bankom specjalnym uchwalony przez Prezydium Rządu spis tytułów inwestycyjnych inwestycji I grupy. Inwestorzy centralni przesyłają tymże bankom zatwierdzone przez właściwego ministra lub kierownika urzędu centralnego spisy tytułów inwestycyjnych inwestycji II grupy.

2. W przypadku włączenia do spisu tytułów inwestycyjnych nowych inwestycji albo dokonania w tych spisach innych zmian, banki specjalne otrzymują z Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego albo od inwestorów centralnych — odpowiednio zmienione spisy tytułów inwestycyjnych lub uzupełnienia do posiadanych spisów.

§ 7. 1. Tytuły inwestycyjne w 2 egzemplarzach powinny być dostarczone właściwym oddziałom banków specjalnych przez inwestorów bezpośrednich.

2. Łącznie z tytułem inwestycyjnym inwestor bezpośredni powinien przedłożyć oddziałowi banku specjalnego posiadane dokumenty, wymagane do podjęcia finansowania poszczególnych rodzajów nakładów inwestycyjnych.

§ 8. 1. Banki specjalne powinny skontrolować, czy otrzymane od inwestorów bezpośrednich tytuły inwestycyjne:

- 1) zostały zatwierdzone przez właściwe organy,
- 2) są zamieszczone w znajdujących się w posiadaniu banku specjalnego spisach tytułów inwestycyjnych,
- 3) są zgodne ze spisami tytułów inwestycyjnych,
- 4) przewidują właściwą koncentrację nakładów na obiekty zaplanowane do oddania do użytku w danym roku,
- 5) obejmują wszystkie obiekty rozpoczęte w ubiegłym roku,
- 6) obejmują wyłącznie obiekty zamieszczone w kosztorysie generalnym (zbiórczym zestawieniu kosztów).

2. Oddziały banków specjalnych nie przyjmują do finansowania tytułów zatwierdzonych nieprawidłowo (ust. 1 pkt 1) oraz tytułów nie wykazanych w spisach tytułów inwestycyjnych (ust. 1 pkt 2).

3. Jeżeli tytuł inwestycyjny nie odpowiada wymaganiom, o których mowa w ust. 1 pkt 3—6, banki specjalne — nie wstrzymując finansowania — powinny o tym zawiadomić organ, który zatwierdził tytuł inwestycyjny.

§ 9. Po przyjęciu przez banki specjalne tytułów inwestycyjnych do finansowania inwestorzy są obowiązani dostosować umowy, zamówienia i zlecenia na dostawy, roboty i usługi finansowane ze środków inwestycyjnych, zawarte lub wydane przed przyjęciem przez banki specjalne tytułów inwestycyjnych do finansowania, do programu rzeczowego tytułów inwestycyjnych i ich limitów.

§ 10. 1. Jeżeli tytuł inwestycyjny obejmuje kilka inwestycji wykonywanych przez różne jednostki podległe inwestorowi, na którego opiewa tytuł, banki specjalne podejmują finansowanie poszczególnych inwestycji na podstawie tytułów pomocniczych, które inwestor powinien dostarczyć właściwemu oddziałowi banku w 2 egzemplarzach.

2. Tytuły pomocnicze powinny być opatrzone dokonaniem przez inwestora stwierdzeniem zgodności z programem rzeczowym tytułu inwestycyjnego i jego limitami.

3. Tytuły pomocnicze powinny określać jednostkę wykonującą zadanie inwestycyjne, lokalizację szczegółową inwestycji, program rzeczowy inwestycji i jego limit.

4. Jednostka, na którą został wystawiony tytuł pomocniczy, wykonuje prawa i obowiązki inwestora bezpośredniego.

III. Limity finansowania.

§ 11. Zasady i tryb sporządzania, zatwierdzania i przesyłania bankom specjalnym planów sfinansowania inwestycji oraz zasady bankowej kontroli tych planów ustala Minister Finansów.

§ 12. 1. Banki specjalne powinny skontrolować, czy roczny limit finansowania przyjęty w jednostkowym planie sfinansowania inwestycji nie przekracza pozostałości kosztorysowego limitu finansowania.

2. Banki specjalne kontrolują pozostałość kosztorysowego limitu finansowania tylko w odniesieniu do planów sfinansowania inwestycji, dotyczących inwestycji rozpoczynanych w roku 1954 z wyłączeniem planów sfinansowania, dotyczących tych inwestycji II grupy, które nie wymagają projektów wstępnych.

3. Przez pozostałość kosztorysowego limitu finansowania rozumie się różnicę między kosztorysowym limitem finansowania a sumą dotychczasowego finansowania.

4. Kosztorysowy limit finansowania stanowi wartość kosztorysową inwestycji zmniejszoną o:

- 1) planowany zysk i oszczędność w wykonawstwie systemem gospodarczym,
- 2) ewentualną obniżkę cen kosztorysowych w wykonawstwie systemem zleceńowym,
- 3) limity odstąpione innym inwestorom w związku z wykonywaniem przez nich obiektów wchodzących w skład danej inwestycji, np. limity na mieszkania zastępcze, inwestycje energetyczne itp.

5. Sumę dotychczasowego finansowania ustala się przez dodanie do kwot wypłaconych z rachunku inwestycyjnego inwestora — kwoty stanowiącej wartość środków trwałych przewidzianych w dokumentacji, a otrzymanych przez inwestora nieodpłatnie, i przez odjęcie od uzyskanej w ten sposób sumy:

- 1) kwoty stanowiącej wartość środków trwałych zakupionych w ramach danego tytułu inwestycyjnego, a przekazanych przez inwestora nieodpłatnie innym jednostkom organizacyjnym,
- 2) kwoty odpowiadającej zwrotom środków inwestycyjnych.

6. Z sumy dotychczasowego finansowania potrąca się również kwoty stanowiącej wartość nakładów na ro-

bóty przerwane i nie podlegające wykonaniu, odpisane przez inwestora na podstawie decyzji Prezydium Rządu.

7. Szczegółowe zasady i tryb kontroli kosztorysowego limitu finansowania określają instrukcje banków specjalnych, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

§ 13. Organy finansowe otwierają dysponentom kredyty budżetowe jednorazowo na poszczególne kwartały roku przez przekazanie dysponentom kredytów budżetowych i bankom specjalnym planów sfinansowania inwestycji.

W analogiczny sposób dysponenti kredytów budżetowych wyższego stopnia przekazują kredyty budżetowe jednostkom podległym.

§ 14. 1. Banki specjalne powinny uruchamiać dla inwestorów bezpośrednich kredyty budżetowe w wysokości rat kwartalnych ustalonych w planach sfinansowania inwestycji. Limity finansowania z różnych środków własnych oraz z amortyzacji banki specjalne uruchamiają dla inwestorów bezpośrednich w miarę faktycznej akumulacji tych środków, do wysokości ustalonej w rocznym planie sfinansowania inwestycji.

2. Inwestorzy powinni dokonać księgowania otwartych (przekazanych) im kredytów budżetowych na podstawie planu sfinansowania inwestycji, z tym że księgowania tych powinni dokonywać w pierwszym dniu każdego kwartału w wysokości kredytu budżetowego przewidzianego na dany kwartał. Limity finansowania ze środków własnych inwestorzy powinni księgować na podstawie odpowiednich zawiadomień banków specjalnych.

3. Banki specjalne dokonywają wypłat obciążających kredyty budżetowe do pełnej wysokości otwartych do końca danego kwartału kredytów budżetowych. W przypadkach gdy wydział finansowy prezydium właściwej rady narodowej (prezydium rady narodowej miasta nie stanowiącego powiatu) nie dokonuje terminowego lub w pełnej wysokości przelewania środków budżetów terenowych — banki specjalne mogą dokonywać wypłat jedynie do wysokości faktycznie otrzymanych środków budżetowych i w razie wyczerpania tych środków zaprzestają finansowania inwestycji objętych danym budżetem jednostkowym. Nie dotyczy to wypłat zajądających pokrycie w środkach własnych inwestorów, zakumulowanych po dniu w którym nastąpiło zaprzestanie finansowania.

4. Limity finansowania nie wykorzystane do końca poszczególnego kwartału przechodzą na następne kwartały roku.

§ 15. W przypadku szybszej realizacji programu rzeczowego od założonej przy sporządzaniu planu sfinansowania inwestycji, banki specjalne mogą udzielać inwestorom bezpośrednim kredytów na poczet:

- 1) nie zapadłych jeszcze rat amortyzacji indywidualnej, przypadających do zakumulowania w następnych okresach roku,
- 2) kredytów budżetowych przewidzianych w planach sfinansowania inwestycji na następny kwartał tego samego roku.

§ 16. Banki specjalne są również upoważnione do udzielania inwestorom kredytów na poczet rat amortyzacji indywidualnej przypadających do odprowadzenia w następnych kwartałach roku w przypadkach, gdy kredyty takie zostały przewidziane na dany kwartał w planach sfinansowania inwestycji.

§ 17. 1. Banki specjalne mogą nie udzielić kredytów określonych w § 15 pkt 1 i w § 16 w przypadku:

- 1) stwierdzenia niegospodarności inwestora,
- 2) nieterminowej lub niepełnej akumulacji zapadłych rat amortyzacji,
- 3) niezłożenia przez inwestora przewidzianych w odrębnych przepisach okresowych rozliczeń amortyzacji.

2. Wysokość kredytów określonych w § 15 pkt 1 i w § 16 podlega odpowiedniemu obniżeniu, jeśli bank specjalny stwierdzi, że przewidziana w jednostkowym planie sfinansowania akumulacja amortyzacji jest za wysoka.

3. Kredyty na poczet akumulacji amortyzacji (§ 15 pkt 1 i § 16) są spłacane z rat amortyzacji, na poczet których zostały udzielone.

W przypadku nieterminowego lub niepełnego przekazania rat amortyzacji, banki specjalne obowiązane są przenieść niespłacone zapadłe raty kredytu na rachunek kredytu przeterminowanego.

4. Kredyty przewidziane w § 15 pkt 1 i w § 16 są oprocentowane według stopy procentowej określonej w odrębnych przepisach.

§ 18. 1. Banki specjalne udzielają kredytów, o których mowa w § 15 pkt 2, do wysokości kredytu budżetowego, przewidzianego w planie sfinansowania inwestycji na następny kwartał.

2. Na spłatę kredytów wymienionych w ust. 1 banki specjalne powinny pobierać wszelkie kwoty wpływające na rachunek inwestycyjny inwestora bezpośrednio w ciągu kwartału, w którym kredyt został udzielony, z wyjątkiem rat amortyzacji, przeznaczonych na spłatę kredytów udzielonych na poczet akumulacji amortyzacji (§ 15 pkt 1 i § 16).

3. Pozostałość kredytu nie spłaconą ze środków, o których mowa w ust. 2 podlega pokryciu z uruchomionego dla inwestora kredytu budżetowego na następny kwartał.

4. Banki specjalne mogą nie udzielić kredytów omówionych w ust. 1, jeśli stwierdzą:

- 1) niegospodarność inwestora,
- 2) nieterminową lub niepełną akumulację zapadłych rat amortyzacji.

5. Kredyty, o których mowa w ust. 1 są oprocentowane według stopy procentowej określonej w odrębnych przepisach.

§ 19. Banki specjalne powinny otworzyć dla każdego jednostkowego planu sfinansowania inwestycji w terytorialnie właściwym oddziale banku odrębne rachunki inwestycyjne dla księgowania na nich uruchomionych limitów finansowania oraz akumulacji i wypłat środków inwestycyjnych.

IV. Tryb przelewania na sfinansowanie inwestycji środków budżetowych oraz tryb akumulacji amortyzacji i różnych środków własnych.

§ 20. Tryb przelewania środków budżetowych na sfinansowanie inwestycji określają odrębne przepisy.

§ 21. 1. Różne środki własne, wymienione w § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 11 kwietnia 1953 r. w sprawie ewidencjonowania na rachunkach środków własnych inwestorów, objętych lub rozliczających się

z budżetem państwa, niektórych wpływów pieniężnych i wartości w naturze, przeznaczonych na finansowanie inwestycji scentralizowanych limitowych (Monitor Polski Nr A-37, poz. 468) — inwestorzy powinni akumulować na rachunkach środków własnych dotyczących danej inwestycji w miarę wygospodarowania lub otrzymywania tych środków, bez względu na to, czy i w jakiej wysokości te środki zostały przewidziane w planie sfinansowania inwestycji jako źródła pokrycia.

2. W przypadkach gdy łączna kwota akumulacji środków własnych przekracza sumę pokrycia z tego źródła przewidzianą w planie sfinansowania inwestycji, banki specjalne nie zwiększają o tę nadwyżkę limitu finansowania inwestora.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy świadczeń w naturze oraz wartości produktów ubocznych uzyskanych przy wykonywaniu inwestycji systemem gospodarczym.

§ 22. Po zakończeniu roku środki przekraczające roczną sumę pokrycia ze środków własnych podlegają zaliczeniu na zmniejszenie wykorzystania kredytów budżetowych.

§ 23. Tryb przelewania części funduszu amortyzacyjnego przedsiębiorstw państwowych, przeznaczonej na sfinansowanie inwestycji, określają odrębne przepisy.

§ 24. Limity finansowania wygasają z dniem 31 grudnia każdego roku.

§ 25. Odrębne przepisy ustalają przeznaczenie środków nie wykorzystanych do dnia 31 grudnia oraz zasady i tryb dokonania rozliczeń z tytułu środków budżetowych przelanych na finansowanie inwestycji.

V. Finansowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 26. 1. Dla podjęcia finansowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej przez bank specjalny inwestor obowiązany jest przedłożyć temu bankowi umowę o wykonanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej wraz z:

- 1) porozumieniami dodatkowymi do umowy zawartej w latach poprzednich, określającymi zakres prac i wysokość kosztów tej części dokumentacji, która ma być sporządzona do końca bieżącego roku kalendarzowego,
- 2) preliminarzem kosztów dokumentacji,
- 3) terminarzem sporządzania dokumentacji.

2. W przypadku gdy inwestor zlecił sporządzenie prac projektowo-kosztorysowych innym wykonawcom niż państwowe biura projektów (resortowe, branżowe lub wojewódzkie), jest on obowiązany przedłożyć dodatkowo:

- 1) odmowę przyjęcia zamówienia, wydaną przez resortowe lub branżowe biuro projektów,
- 2) odmowę przyjęcia zamówienia, wydaną przez właściwe wojewódzkie biuro projektów,
- 3) zgodę ministra sprawującego nadzór nad inwestorem na powierzenie wykonywania dokumentacji innej jednostce niż państwowe biuro projektów.

3. W odniesieniu do prac projektowo-kosztorysowych zleconych osobom fizycznym inwestor powinien ponadto przedłożyć zgodę jednostki zatrudniającej daną osobę na zawarcie przez daną osobę umowy o pracę zleconą.

§ 27. 1. Banki specjalne przed przyjęciem umowy do finansowania powinny sprawdzić:

- 1) czy przedmiot dokumentacji objętej umową jest zgodny z tytułem inwestycyjnym,
- 2) czy roczny zakres umowy nie przekracza rocznego limitu inwestycyjnego na dokumentację projektowo-kosztorysową,
- 3) czy umowa jest zawarta zgodnie z obowiązującymi przepisami, regulującymi zasady i tryb zawierania umów o sporządzenie dokumentacji projektowo-kosztorysowej,
- 4) czy umowa z państwowymi biurami projektów zawarta jest z zachowaniem przepisów o generalnym wykonawcy prac projektowo-kosztorysowych (biurem kierującym).

2. W odniesieniu do prac projektowo-kosztorysowych, zleconych innym wykonawcom niż państwowe biura projektów, banki specjalne powinny sprawdzić również zachowanie warunków wymienionych w § 26 ust. 2 i 3.

§ 28. 1. W przypadku braku w tytule inwestycyjnym wystarczającego limitu na dokumentację projektowo-kosztorysową inwestor bezpośredni w porozumieniu z właściwym oddziałem banku specjalnego może dokonać przesunięć między składnikami tytułu inwestycyjnego.

2. Przesunięcia, o których mowa w ust. 1, nie mogą zmniejszać limitów przeznaczonych na realizację podstawowych obiektów produkcyjnych lub usługowych oraz naruszać planu oddawania obiektów do użytku.

§ 29. O przyjęciu umowy do finansowania banki specjalne powinny zawiadomić inwestora bezpośredniego i wykonawcę dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 30. 1. Banki specjalne przeprowadzają rozliczenia z tytułu wykonanych prac projektowo-kosztorysowych tylko w granicach umów przyjętych do finansowania.

2. Zasady i tryb dokonywania rozliczeń z tytułu wykonanych prac projektowo-kosztorysowych określają odrębne przepisy.

§ 31. 1. Zamówienia inwestora dotyczące usług nie mających charakteru prac projektowo-kosztorysowych, jak np. umowy o nadzór autorski, zlecenia na zaopatrzenie dokumentacji kosztorysowej współczynnikami: poziomu cen, zlecenia dotyczące tłumaczenia dokumentacji sporządzonej w obcym języku, jak również zamówienia na drobne prace projektowo-kosztorysowe nie przekraczające kwoty 3.000 zł nie podlegają bankowej kontroli umów.

2. Wyłączenie umów o drobne prace projektowo-kosztorysowe od bankowej kontroli umów nie zwalnia inwestora bezpośredniego od obowiązku przedłożenia bankowi dokumentów, wymienionych w § 26 ust. 2 i 3, przy składaniu do pokrycia rachunków za prace wykonane przez inne jednostki niż państwowe biura projektów.

VI Finansowanie robót budowlano-montażowych.

A. Warunki finansowania robót budowlano-montażowych.

§ 32. 1. Dla podjęcia finansowania robót budowlano-montażowych przez banki specjalne inwestor bezpośredni obowiązany jest przedłożyć bankowi specjalnemu:

- 1) zbiorcze zestawienie kosztów budowy na etapie projektu wstępnego (techniczno-roboczego),
- 2) kosztorys generalny budowy oraz kosztorysy lub zestawienia kosztów obiektów,
- 3) oświadczenie o posiadaniu wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej, sporządzone według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia,
- 4) umowę roczną lub umowę jednoroczną, zawartą z generalnym (bezpośrednim) wykonawcą, albo zlecenie wewnętrzne na roboty wykonywane przez samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI) lub własne brygady robocze.

Nieprzedłożenie bankowi specjalnemu kosztorysu generalnego nie stanowi podstawy do wstrzymania finansowania.

2. W przypadku zmiany w treści dokumentów, wymienionych w ust. 1, inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi specjalnemu odpowiedni dokument zamienny lub dokument wprowadzający zmiany w dokumencie dotychczasowym.

3. Łącznie z umowami zawartymi z jednostkami, nie będącymi jednostkami gospodarki uspołecznionej, inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi specjalnemu dowody uprawniające do korzystania z usług tych jednostek (np. stwierdzenie właściwego państwowego przedsiębiorstwa budowlano-montażowego o odmowie przyjęcia zamówienia).

4. Poza dokumentami, wymienionymi w ust. 1—3, inwestor bezpośredni obowiązany jest przedłożyć bankowi specjalnemu dokumenty uznane przez ten bank za niezbędne do podjęcia finansowania inwestycji.

5. Inwestorzy wykonujący inwestycje, których całkowita wartość kosztorysowa nie przekracza kwoty 150.000 zł, zwolnieni są od obowiązku przedkładania bankowi specjalnemu dokumentu wymienionego w ust. 1 pkt 1.

§ 33. 1. Banki specjalne powinny sprawdzić w terminie 14-dniowym od daty otrzymania oświadczenia, o którym mowa w § 32 ust. 1 pkt 3, zgodność tego oświadczenia ze stanem faktycznym.

2. W przypadku stwierdzenia niezgodności stanu faktycznego z treścią oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, bank specjalny powinien sporządzić protokół dwustronny podpisany przez przedstawiciela banku i jednostki kontrolowanej. Odpis tego protokołu bank specjalny obowiązany jest przesłać organowi, który zatwierdził tytuł inwestycyjny.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 2, stanowi dla banku specjalnego podstawę do wstrzymania finansowania obiektów nie posiadających wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

§ 34. 1. Banki specjalne przed przyjęciem umowy o wykonanie robót budowlano-montażowych (zlecenia wewnętrznego) do finansowania powinny sprawdzić, czy:

- 1) przedmiot umowy jest zgodny z tytułem inwestycyjnym i kosztorysem generalnym, a terminy umowy — z planem oddawania obiektów do użytku,
- 2) roczny zakres umowy nie przekracza rocznego limitu inwestycyjnego na roboty budowlano-montażowe,
- 3) inwestor posiada przewidzianą dla danego rodzaju robót dokumentację projektowo-kosztorysową,
- 4) umowa jest zawarta zgodnie z obowiązującymi przepisami regulującymi zasady i tryb zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych,

5) umowa z państwowym przedsiębiorstwem zawarta jest z zachowaniem przepisów o generalnym wykonawcy robót budowlano-montażowych.

2. W przypadku gdy wykonanie robót budowlano-montażowych zostało zlecone innym wykonawcom niż państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, banki specjalne powinny również badać, czy inwestor dopełnił warunków obowiązujących w zakresie udzielania zamówienia takim wykonawcom.

§ 35. 1. Banki specjalne nie powinny przyjąć do finansowania umów oraz zleceń wewnętrznych:

- 1) niezgodnych z tytułem inwestycyjnym,
- 2) nie opartych o dokumentację projektowo-kosztorysową, wymaganą dla danego rodzaju inwestycji,
- 3) zawartych z naruszeniem przepisów o generalnym wykonawcy robót budowlano-montażowych,
- 4) zawartych z naruszeniem przepisów regulujących zasady i tryb zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych, jak również umów z jednostkami nie będącymi jednostkami gospodarki uspołecznionej, zawartych z naruszeniem ogólnych przepisów o dostawach, robotach i usługach.

2. Umowy oraz zlecenia wewnętrzne, przekraczające zakres rzeczowy tytułu inwestycyjnego lub kosztorysu generalnego, banki specjalne powinny przyjąć do finansowania tylko w granicach określonych w tytule inwestycyjnym oraz kosztorysie generalnym.

§ 36. 1. Banki specjalne mogą przyjąć do finansowania umowę lub zlecenie wewnętrzne pomimo nieposiadania przez inwestora pełnej dokumentacji projektowo-kosztorysowej na etapie projektu technicznego, jeżeli posiadana dokumentacja wystarcza do prawidłowego wykonywania robót i dokonywania rozliczeń w zakresie programu rzeczowego danego roku.

2. Wyjątkowe przyjęcie umowy (zlecenia wewnętrznego) do finansowania, o którym mowa w ust. 1, następuje na podstawie decyzji ministra (kierownika urzędu centralnego), sprawującego nadzór nad inwestorem, a w odniesieniu do inwestycji II grupy — na podstawie decyzji inwestora naczelnego i powinno być ograniczone terminem, do którego inwestor obowiązany jest uzupełnić brakującą dokumentację projektowo-kosztorysową.

3. W przypadkach określonych w ust. 1 i 2 banki specjalne przyjmują umowę (zlecenie wewnętrzne) do finansowania jedynie do terminu ustalonego w decyzji, o której mowa w ust. 2.

§ 37. 1. O przyjęciu umowy (zlecenia wewnętrznego) do finansowania banki specjalne obowiązane są zawiadamiać inwestora bezpośredniego i wykonawcę robót budowlano-montażowych.

2. Umowy (zlecenia) na drobne roboty budowlano-montażowe, tj. roboty nie przekraczające kwoty 3000 zł, nie są przez banki specjalne wstępnie kontrolowane, co jednak nie zwalnia inwestora bezpośredniego od obowiązku przedłożenia bankowi specjalnemu dokumentów wymienionych w § 32 ust. 3 i 4 przy składaniu do pokrycia rachunków za roboty wykonane przez inne jednostki niż jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 38. 1. Jeżeli inwestycja włączona została do planu inwestycyjnego w drodze wyjątku na podstawie przepisów uchwały nr 781 Prezydium Rządu z dnia 10 września 1952 r. w sprawie dokumentacji projektowo-kosztorysowej jako warunku włączenia inwestycji do rocznych planów inwestycyjnych oraz jako warunku ich realiza-

cji (Monitor Polski Nr A-80, poz. 1297) — objęte tytułem inwestycyjnym roboty budowlano-montażowe mogą być wykonywane i finansowane tylko w zakresie nakładów na wstępne roboty przygotowawcze, związane z zagospodarowaniem placu budowy.

2. Banki specjalne podejmą finansowanie inwestycji, o których mowa w ust. 1, po przedłożeniu przez inwestora:

- 1) zaświadczenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego stwierdzającego włączenie inwestycji do planu inwestycyjnego w trybie uchwały nr 781 Prezydium Rządu, sporządzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 2) dowodu uzgodnienia lokalizacji szczegółowej inwestycji, sporządzonego według wzoru stanowiącego załącznik nr 13 lub 14 do instrukcji nr 92 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o zasadach uzgodnienia lokalizacji obiektów inwestycyjnych,
- 3) pisemnego oświadczenia inwestora o posiadaniu zatwierdzonego planu zagospodarowania placu budowy.

3. W przypadkach wymienionych w ust. 1 banki specjalne przyjmą umowę do finansowania — o ile uchwała Prezydium Rządu nie stanowi inaczej — jedynie w zakresie nakładów na wstępne roboty przygotowawcze związane z zagospodarowaniem placu budowy i jedynie do terminu określonego w zaświadczeniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Przepisy ust. 1 i 3 nie dotyczą inwestycji rozpoczętych przed dniem 31 grudnia 1952 r. Inwestycje te do terminu ustalonego w uchwale Prezydium Rządu zezwalającej na wykonywanie tych inwestycji bez zatwierdzonego projektu wstępnego są finansowane przez banki specjalne w pełnym zakresie.

§ 39. 1. Banki specjalne uprawnione są do przeprowadzania kontroli kosztorysów.

2. W przypadku ujawnienia nieprawidłowości w kosztorysach banki specjalne zażądają od inwestorów usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w ustalonym przez siebie terminie.

W razie nie uzasadnionego niewykonania tego zadania przez inwestorów w wyznaczonym terminie banki specjalne powinny ograniczyć finansowanie obiektu, którego kosztorys dotyczy, do wysokości wynikającej z ustaleń banku.

3. Jeżeli ujawnione przez bank specjalny nieprawidłowości powodują konieczność gruntownego przereobienia kosztorysu — bank zwraca kosztorys inwestorowi celem jego przereobienia i złożenia w wyznaczonym przez bank terminie.

4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, bank obowiązany jest wstrzymać finansowanie danego obiektu.

B. Finansowanie robót wykonywanych systemem zleciowym.

§ 40. 1. Rozliczenia z tytułu robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem zleciowym są przeprowadzane przez banki specjalne w granicach umów przyjętych do finansowania.

2. Podstawą do dokonywania rozliczeń za wykonane roboty budowlano-montażowe są kosztorysy sporządzone zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. W razie braku należycie opracowanego kosztorysu całości robót związanych z wykonywaniem danego

obiektu rozliczenia za wykonane roboty — za zgodą inwestora centralnego, a w odniesieniu do inwestycji II grupy — za zgodą inwestora naczelnego — mogą być dokonywane na podstawie kosztorysów częściowych, obejmujących zamknięte fragmenty robót.

4. W przypadku braku kosztorysów (ust. 2) lub kosztorysów częściowych (ust. 3) roboty wykonywane systemem zleciowym powinny być rozliczane na podstawie obmiarów wykonanych robót oraz obowiązujących cen jednostkowych.

5. Zasady i tryb dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane systemem zleciowym określają odrębne przepisy.

C. Finansowanie inwestycji wykonywanych systemem gospodarczym.

§ 41. 1. Inwestor wykonujący inwestycje systemem gospodarczym przez SOWI obowiązany jest złożyć do kontroli właściwemu oddziałowi banku specjalnego zlecenia na roboty powierzone do wykonania tej jednostce.

2. Banki specjalne powinny kontrolować zlecenia, o których mowa w ust. 1, w zakresie ustalonym dla kontroli umów dotyczących robót wykonywanych systemem zleciowym. Przed złożeniem zleceń przez inwestorów banki specjalne opłacają z rachunku rozliczeniowego SOWI tylko materiały, konstrukcje, przedmioty nietrwałe oraz wstępne koszty związane z urządzeniem placu budowy.

3. Roboty wykonywane przez SOWI są finansowane według zasad ustalonych w zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 15 lutego 1952 r. w sprawie działalności samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI) (Monitor Polski Nr A-25 poz. 318).

Przepisy § 40 mają analogiczne zastosowanie do rozliczenia robót wykonywanych przez SOWI.

§ 42. 1. Inwestycje wykonywane systemem gospodarczym własnymi brygadami roboczymi przez czynne przedsiębiorstwa państwowe, działające na zasadach rozrachunku gospodarczego, są finansowane wstępnie ze środków obrotowych inwestorów, a następnie refundowane ze środków inwestycyjnych.

2. Refundacja wydatków dokonanych ze środków obrotowych następuje:

- 1) w zakresie wyrobów gotowych — na podstawie faktur wewnętrznych wystawianych w cenach zbytu,
- 2) w zakresie usług wydziałów wytwórczych przedsiębiorstw — na podstawie faktur wewnętrznych, wystawianych w odstępach półmiesięcznych w cenach usług, a w przypadku braku tych cen — według planowanych kosztów własnych z uwzględnieniem planowanego zysku.
- 3) w zakresie pozostałych nakładów (robót budowlano-montażowych) — na podstawie zestawień refundacyjnych składanych w banku specjalnym nie później niż 3 dnia po upływie miesiąca, w którym nakłady zostały wykonane; refundacje te są pokrywane w wysokości faktycznie poniesionych kosztów.

3. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w zakresie wykonywanych dla siebie robót, wchodzących w zakres ich podstawowej działalności, rozliczają się na zasadach obowiązujących dla rozliczeń z tytułu robót wykonywanych na zamówienie jednostek obcych.

4. Zarządzenie właściwego ministra, wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów, może ustalić inne zasady finansowania robót, o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Podstawą finansowania przez banki specjalne robót określonych w ust. 1 są zlecenia wewnętrzne, które inwestorzy są obowiązani składać w bankach specjalnych przed rozpoczęciem finansowania.

§ 43. 1. Jednostki budżetowe i będące inwestorami jednostki nadzoru inwestycyjnego finansują roboty wykonywane systemem gospodarczym przy użyciu własnych brygad roboczych bezpośrednio ze środków inwestycyjnych.

2. Jednostki spółdzielcze finansują zakup materiałów przeznaczonych dla robót inwestycyjnych wykonywanych przez ich własne brygady robocze ze środków inwestycyjnych. W przypadku zużycia przez spółdzielnie materiałów inwestycyjnych na cele eksploatacyjne lub materiałów eksploatacyjnych na cele inwestycyjne — powinna nastąpić refundacja wartości zużycia materiałów z właściwych środków. Refundacje te powinny być dokonywane do dnia 10 każdego miesiąca w oparciu o wycenione kwity magazynowe.

Robocizną wyodrębnionych własnych brygad roboczych jednostek spółdzielczych jest finansowana bezpośrednio ze środków inwestycyjnych pod warunkiem przekazania bankom specjalnym — przez władze nadzórne inwestorów — planów funduszu płac obejmujących wyłącznie omawianą robocizną. Banki specjalne powinny kontrolować wypłaty na robocizną na zasadach obowiązujących dla kontroli funduszu płac przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego.

W przypadku wykonywania inwestycji za pomocą pracowników zatrudnionych w eksploatacji robocizna związana z inwestycjami wykonywanymi przez spółdzielnię we własnym zakresie powinna być opłacana z jej środków obrotowych, z tym że spółdzielnia jest obowiązana równocześnie z listą płac złożyć w banku kredytującym jej działalność eksploatacyjną wniosek refundacyjny, dotyczący wynagrodzeń i ubezpieczeń społecznych obciążających działalność inwestycyjną.

§ 44. Zasady i tryb udzielania zaliczek ze środków inwestycyjnych określa zarządzenie Ministra Finansów z dnia 6 listopada 1952 r. w sprawie udzielania przez banki specjalne zaliczek ze środków inwestycyjnych (Monitor Polski Nr A-97, poz. 1495).

§ 45. 1. Drobnymi wykonawcami obcy (spółdzielnie, szkoły przysposobienia przemysłowego oraz osoby nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej) wykonują roboty budowlano-montażowe z materiałów podstawowych, powierzonych przez zamawiającego.

2. Sfinansowanie zakupów materiałów wymienionych w ust. 1 następuje na zasadach określonych w §§ 42 i 43. Refundacja kwot stanowiących wartość zużytych materiałów zakupionych ze środków obrotowych powinna być dokonywana na podstawie rachunków wykonawców — w wysokości potrąceń uwidocznionych w tych rachunkach.

3. Kwota stanowiąca wartość zużytych przy budowie materiałów powinna być potrącona z rachunków wykonawców i rozliczana według zasad i w trybie zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 października 1952 r. w sprawie rozliczenia materiałów budowlanych, dostarczonych drobnymi wykonawcom inwestycyjnych robót budowlano-montażowych (Monitor Polski Nr A-89, poz. 1384).

4. Rachunki wykonawców płatne są bezpośrednio ze środków inwestycyjnych.

VII. Finansowanie dostaw inwestycyjnych.

§ 46. 1. Dla podjęcia finansowania dostaw inwestycyjnych inwestor obowiązany jest przedłożyć bankowi specjalnemu oświadczenie o posiadaniu wymaganej dokumentacji projektowo-kosztorysowej według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy inwestycji polegających wyłącznie na zakupach.

3. Do kontroli oświadczeń, o których mowa w ust. 1, stosuje się analogicznie przepisy § 33.

§ 47. 1. Faktury za maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz powinny być pokrywane przez banki specjalne bezpośrednio ze środków inwestycyjnych.

2. Finansowanie kosztów montażu maszyn i urządzeń, jeżeli montaż maszyn lub urządzeń jest wykonywany przez wytwórcę tych maszyn lub urządzeń, jak również finansowanie kosztów transportu maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza odbywa się na zasadach ustalonych w ust. 1 oraz zgodnie z wymaganiami § 46.

§ 48. 1. Banki specjalne powinny kontrolować ceny podane w fakturach za maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz. W tym celu państwowe i spółdzielcze jednostki gospodarcze obowiązane są w fakturach za dostarczone dobra inwestycyjne określać szczegółowo przedmiot dostawy i podstawę wyceny.

2. Faktury nie zawierające danych, o których mowa w ust. 1, banki specjalne zwracają dostawcom bez pokrycia.

§ 49. 1. Zasady i tryb dokonywania rozliczeń za dostarczone maszyny, urządzenia, narzędzia i inwentarz określają odrębne przepisy.

2. Zasady i tryb udzielania zaliczek ze środków inwestycyjnych na dokonanie zakupów dóbr inwestycyjnych określa zarządzenie Ministra Finansów wymienione w § 44.

VIII. Finansowanie nakładów na rozwój stada podstawowego.

§ 50. Źródła i sposób finansowania nakładów na rozwój stada podstawowego określają odrębne przepisy.

IX. Finansowanie pozostałych nakładów inwestycyjnych.

§ 51. Poza nakładami na prace projektowo-kosztorysowe, na roboty budowlano-montażowe, na zakupy maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza oraz na rozwój stada podstawowego ze środków inwestycyjnych inwestorów banki specjalne finansują:

- 1) nakłady określone w § 8 zdanie drugie i w § 9 instrukcji nr 93 Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w sprawie zasad i ramowego trybu sporządzania rocznych planów inwestycyjnych,
- 2) odsetki od kredytów bankowych udzielonych na cele inwestycyjne oraz prowizje bankowe od wypłat dokonanych ze środków inwestycyjnych jednostek organizacyjnych spółdzielczości i organizacji politycznych, społecznych i zawodowych,
- 3) kary umowne z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania przez inwestora warunków umów o dostawę, roboty i usługi inwestycyjne oraz kary za

zwłokę w przypadku nieterminowego pokrycia przez inwestora zobowiązań płatnych ze środków inwestycyjnych,

- 4) koszty postępowania arbitrażowego i sądowego, związane ze sporami majątkowymi dotyczącymi działalności inwestycyjnej, sfinansowanej ze środków inwestycyjnych, oraz odsetki przypadające na rzecz wierzyciela, od nie zapłaconych w terminie należności płatnych ze środków inwestycyjnych.

§ 52. Szczegółowe warunki i tryb finansowania nakładów wymienionych w § 51 określają instrukcje banków specjalnych, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

X. Postępowanie z dokumentami nie podlegającymi zapłacie.

§ 53. 1. Banki specjalne nie opłacają dokumentów stanowiących podstawę rozliczeń, jeżeli w toku kontroli stwierdzą, że dokumenty te:

- 1) dotyczą inwestycji nie objętych tytułem inwestycyjnym (kosztorysem generalnym),
- 2) przekraczają kosztorysowy limit finansowania,
- 3) przekraczają roczny limit finansowania inwestora,
- 4) nie są objęte przyjętymi przez bank do finansowania umowami (zleceniami wewnętrznymi) o roboty budowlano-montażowe lub prace projektowo-kosztorysowe,
- 5) nie podlegają zapłacie z innych przyczyn.

2. Przepisy ust. 1 nie dotyczą należności wynikających z wykonanych orzeczeń sądowych i orzeczeń arbitrażowych. Tryb pokrywania tych dokumentów określa odrębne przepisy.

3. W przypadkach gdy dokument stanowiący podstawę rozliczeń znajduje częściowe pokrycie w kosztorysowym limicie finansowania (ust. 1 pkt 2) lub w rocznym limicie finansowania inwestora (ust. 1 pkt 3) banki specjalne opłacają ten dokument do wysokości posiadanego pokrycia.

§ 54. Dokumenty, które nie mogą być pokryte z powodu okoliczności wymienionych w § 53 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, bank powinien zwrócić wystawcy.

§ 55. 1. Banki specjalne nie zwracają żądań zapłaty, które nie mogą być pokryte z przyczyny wymienionej w § 53 ust. 1 pkt 3, lecz zatrzymują je na okres 30 dni celem umożliwienia usunięcia przyczyn hamujących dokonanie rozliczenia.

2. W przypadku bezskutecznego upływu terminu ustalonego w ust. 1 banki specjalne powinny zwrócić dokumenty nie posiadające warunków pokrycia.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą dokumentów opłacanych w trybie rozliczeń pozainkasowych (czeków, poleceń przelewu). Dokumenty te banki specjalne powinny zwrócić niezwłocznie po stwierdzeniu braku warunków do ich pokrycia.

XI. Finansowanie zobowiązań z tytułu inwestycji wykonanych w latach ubiegłych.

§ 56. 1. Zobowiązania inwestorów z tytułu działalności inwestycyjnej lat ubiegłych, zgodnie rzeczowo z odpowiednimi tytułami inwestycyjnymi, podlegają pokryciu ze środków objętych limitami finansowania bieżącego roku.

2. Legalność działalności inwestora ocenia się według przepisów obowiązujących w roku wykonania inwestycji.

3. Należności zasądzone orzeczeniami państwowych komisji arbitrażowych, wydanymi przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, podlegają pokryciu bez względu na zgodność rzeczową dokonanych nakładów z planem inwestycyjnym.

XII. Bankowa kontrola inwestycji.

§ 57. Bankową kontrolę inwestycji i działalności przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego wykonują banki specjalne przez kontrolę:

- 1) zgodności zużycia środków z planem,
- 2) przestrzegania zasad rozrachunku gospodarczego,
- 3) legalności i terminowości wykonywania planu inwestycyjnego, planu oddawania obiektów do użytku, rozmiarów inwestycji nie zakończonych, jak również wykonania planu produkcyjnego przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego,
- 4) prawidłowości sporządzania i zatwierdzania kosztorysów i zestawień kosztów robót budowlano-montażowych, prawidłowości ustalenia cen w wykazach cen jednostkowych oraz w preliminarzach kosztów prac projektowo-kosztorysowych,
- 5) kosztów wykonawstwa inwestycji i poszczególnych rodzajów tych kosztów oraz kontrolę wykonania zadań w zakresie obniżania kosztów budownictwa,
- 6) planowego kształtowania się rozmiarów środków obrotowych budów objętych planem sfinansowania inwestycji oraz prawidłowości rozmiarów zapasów maszyn i urządzeń wymagających montażu,
- 7) właściwego gospodarowania środkami obrotowymi przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego oraz prawidłowości obiegu tych środków,
- 8) prawidłowości rozliczeń za roboty budowlano-montażowe, prace projektowo-kosztorysowe i dostawy maszyn, urządzeń, narzędzi i inwentarza,
- 9) terminowości i kompletności rozliczeń między inwestorami a dostawcami i wykonawcami,
- 10) akumulacji własnych środków inwestorów na finansowanie inwestycji,
- 11) przestrzegania przez inwestorów i wykonawców dyscypliny projektowo-kosztorysowej, dyscypliny płac, dyscypliny umów i dyscypliny finansowej.

§ 58. W przypadku stwierdzenia uchybień w toku kontroli przeprowadzonej w zakresie określonym w § 57 banki specjalne badają przyczyny stwierdzonych uchybień i żądają od inwestorów i przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego lub ich jednostek nadrzędnych przedsięwzięcia kroków mających na celu usunięcie ujawnionych nieprawidłowości.

§ 59. W przypadku stwierdzenia na podstawie obmiarów kontrolnych lub w inny sposób, że protokoły odbioru robót lub faktury za roboty budowlano-montażowe lub prace projektowo-kosztorysowe obejmują roboty nie wykonane lub zawierają nie uzasadnione ceny, banki specjalne powinny:

- 1) dokonać w fakturze odpowiednich skreśleń, jeżeli nieprawidłowości tego rodzaju zostały stwierdzone przed pokryciem faktury, lub
- 2) potrącić z następnej faktury dotyczącej tego samego tytułu inwestycyjnego kwotę nadpłaty stwierdzonej przez bank po dokonaniu pokrycia faktury albo
- 3) pobrać stwierdzone nadpłatę z rachunku rozliczeniowego wykonawcy.

§ 60. W przypadku stwierdzenia niegospodarności inwestora banki specjalne powinny zwracać się pisemnie

do jednostki nadrzędnej inwestora bezpośredniego z żądaniem podjęcia w ciągu 14 dni kroków zmierzających do usunięcia stwierdzonych uchybień pod rygorem wstrzymania finansowania danej inwestycji. Kopię tego pisma banki przesyłają inwestorowi bezpośredniemu i przedsiębiorstwu wykonawstwa inwestycyjnego. Po upływie 15 dni od daty pisma banki specjalne kontynuują finansowanie danej inwestycji pod warunkiem otrzymania pisma jednostki nadrzędnej, stwierdzającego podjęcie kroków zmierzających do usunięcia uchybień.

§ 61. W stosunku do przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego, w których bank specjalny stwierdził dobrą gospodarkę i pełne wykonanie planu produkcyjnego, bank jest upoważniony do stosowania ulgowego oprocentowania kredytów udzielanych tym przedsiębiorstwom na cele eksploatacyjne. Ulgowe oprocentowanie pobierane jest w wysokości określonej odrębnymi przepisami.

§ 62. Zasady i tryb kontroli funduszu płac w zakresie wykonawstwa inwestycyjnego ustalają odrębne przepisy, wydane na podstawie uchwały nr 53 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1953 r. w sprawie wzmocnienia kontroli funduszu płac w gospodarce socjalistycznej (Monitor Polski Nr A-15, poz. 210).

XIII. Przepisy szczególne dotyczące finansowania inwestycji w pierwszym kwartale.

§ 63. 1. Do czasu otrzymania rocznych planów sfinansowania inwestycji banki specjalne finansują inwestycje w ramach limitów finansowania zatwierdzonych na I kwartał.

2. Zasady i tryb zatwierdzania i przesyłania limitów finansowania inwestycji, o których mowa w ust. 1, ustala Minister Finansów.

3. Banki specjalne powinny sprawdzać, czy kredyty budżetowe przekazywane przez dysponentów wyższego stopnia jednostkom podległym nie przekraczają kwoty otwartych (przekazanych) tym dysponentom kredytów budżetowych na I kwartał.

4. Po otrzymaniu rocznych planów sfinansowania inwestycji limity finansowania uruchomione w I kwartale w trybie niniejszego paragrafu podlegają zaliczeniu na limity finansowania objęte rocznym planem sfinansowania inwestycji.

5. Do limitów finansowania zatwierdzonych na I kwartał mają analogiczne zastosowanie przepisy §§ 11, 12, 14, 16, 17 i 19.

6. W przypadku gdy limit finansowania uruchomiony dla inwestora na zasadach określonych w § 14 nie wystarcza na pokrycie bieżących płatności, bank specjalny jest upoważniony do udzielania inwestorowi w I kwartale kredytu antycypacyjnego na poczet nie zapadłych jeszcze rat amortyzacji indywidualnej, przypadających do odprowadzenia w następnych okresach roku oraz na poczet przyszłych dotacji z amortyzacji scentralizowanej. Kredyt ten jest udzielany na wniosek inwestora bezpośredniego potwierdzony przez jednostkę, która zatwierdziła jednostkowy limit finansowania. Jednostka ta potwierdza wniosek inwestora bezpośredniego na podstawie posiadanych w chwili potwierdzenia danych planowych o wysokości przeznaczonych w danym roku na inwestycje części funduszu amortyzacyjnego, o wysokości nadwyżek amortyzacji podlegających redystrybucji oraz o podziale amortyzacji scentralizowanej.

7. W ramach limitów finansowania uruchomionych na I kwartał banki specjalne finansują zobowiązania inwestorów z tytułu działalności inwestycyjnej ubiegłych

lat, inwestycje objęte planem inwestycyjnym na bieżący rok oraz inwestycje z poślizgu rzeczowego z ubiegłego roku.

§ 64. 1. W okresie przejściowym do dnia 28 lutego każdego roku przedsiębiorstw wykonawstwa inwestycyjnego upoważnione są do wykonywania prac projektowo-kosztorysowych oraz robót budowlano-montażowych również w przypadku nieposiadania dowodu przyjęcia umowy do finansowania przez banki specjalne — na podstawie potwierdzonych i przyjętych zgodnie z obowiązującymi przepisami zleceń lub porozumień wstępnych.

2. Banki specjalne będą finansowały prace projektowo-kosztorysowe i roboty budowlano-montażowe wykonane do terminu ustalonego w ust. 1 również w przypadku braku umowy o te prace i roboty pod warunkiem złożenia dokumentów uzasadniających wypłatę w obowiązujących terminach.

§ 65. 1. W terminie do dnia 31 marca 1954 r. banki specjalne będą finansowały koszty utrzymania zarządów jednostek nadzoru inwestycyjnego również w braku zatwierdzonego rocznego preliminarza kosztów utrzymania tych jednostek.

2. Warunkiem finansowania kosztów utrzymania zarządów jednostek nadzoru inwestycyjnego w I kwartale jest przedłożenie bankowi specjalnemu projektu rocznego preliminarza kosztów utrzymania tych jednostek.

3. Finansowanie kosztów utrzymania zarządów jednostek nadzoru inwestycyjnego w I kwartale nie może przekroczyć 25% rocznej sumy projektu preliminarza, o którym mowa w ust. 2, oraz 25% pierwotnego limitu danej składnika tytułu inwestycyjnego.

XIV. Przepisy końcowe.

§ 66. W zakresie inwestycji organizacji politycznych, społecznych i zawodowych oraz jednostek organizacyjnych spółdzielczości zasady i tryb sporządzania oraz zatwierdzania planów sfinansowania inwestycji, uruchamiania limitów finansowania oraz akumulowania środków, jak również zasady i tryb udzielania kredytów długoterminowych na sfinansowanie inwestycji jednostek organizacyjnych spółdzielczości ustalają instrukcje Banku Inwestycyjnego, zatwierdzone przez Ministra Finansów.

§ 67. W końcowym okresie wykonywania rocznego planu inwestycyjnego banki specjalne w szczególnie uzasadnionych przypadkach mogą udzielić inwestorom kredytów antycypacyjnych na poczet limitów finansowania następnego roku na sfinansowanie inwestycji zamieszczonych w projekcie planu inwestycyjnego na rok następny. Kredyty te mogą być udzielane za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów.

§ 68. Odrębne przepisy określają sankcje stosowane przez banki specjalne w przypadku stwierdzenia, że inwestycje są wykonywane z naruszeniem zasad dyscypliny inwestycyjnej.

§ 69. Niniejsze zarządzenie nie dotyczy inwestycji wykonywanych przez spółdzielnie produkcyjne i osoby nie będące jednostkami gospodarki społecznej.

§ 70. W zakresie uregulowanym niniejszym zarządzeniem upoważnia się banki specjalne do wydawania instrukcji szczegółowych. Instrukcje te wymagają zatwierdzenia przez Ministra Finansów.

§ 71. Uchyla się zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 14 stycznia 1953 r. w sprawie zasad finansowania przez banki specjalne inwestycji scentralizowanych limitowych (Monitor Polski Nr A-6, poz. 67).

§ 72. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1954 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. A. Wang
Minister Finansów: T. Dietrich

Załączniki do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 31 stycznia 1954 r. (poz. 324).

Załącznik nr 1

WYKAZ STANU ZAANGAŻOWANIA ŚRODKÓW INWESTYCYJNYCH, NAKŁADÓW I FINANSOWANIA INWESTYCJI

na dzień 195 . . . r.

Cz. nr tyt. inwest. s y

Nr składnika	Nr konta karty analitycznej	Brzmienie składnika	Limit składnika (obiekту)	S t a n		
				zaangażowania	nakładów	sfinansowania
Łącznie						

.....
główny księgowy

.....
podpis inwestora

.....
data

Załącznik nr 2

Inwestor centralny
Inwestor naczelny
Inwestor bezpośredni
Siedziba inwestora bezpośredniego
Oznaczenie planu inwestycyjnego. Cz.

nr tyt. inwest.

Oddział Banku Inwestycyjnego (Rolnego)

w

O Ś W I A D C Z E N I E

I. Projekty techniczne (techniczno-robocze) dla tytułu inwestycyjnego grupy ,
nr zostały zatwierdzone dla następujących obiektów i nakładów:

Lp.	Wyszczególnienie obiektów i nakładów	Termin		Data zatwierdzenia projektu technicznego (techniczno-roboczego)	Jednostka zatwierdzająca	Zatwierdzona wartość kosztorysowa w tysiącach zł	
		rozpoczęcia budowy	zakończenia budowy			ogółem	w tym roboty budowlano-montażowe
1	2	3	4	5	6	7	8

II. Projekt wstępny i zbiorcze zestawienie kosztów budowy zostały zatwierdzone dnia
195 . . . r. przez z łącznym limitem kosztorysowym zł

III. Zgodnie z zatwierdzonymi założeniami projektów (§ 19 ust. 2 instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 98) dokumentacja projektowo-kosztorysowa sporządzana jest w
stadiach (a mianowicie)

data złożenia oświadczenia

podpis inwestora bezpośredniego

Załącznik nr 3

PAŃSTWOWA KOMISJA PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Departament Inwestycji

Dotyczy inwestora

centralnego:

naczelnego:

bepośredniego:

Oddział Banku Inwestycyjnego (RcInego)

W

ZAŚWIADCZENIE Nr /54

Zaświadcza się, że tytuł inwestycyjny grupy nr
został włączony do spisu tytułów inwestycyjnych na 1954 r. w drodze wyjątku za zgodą Prezydium Rządu bez
zatwierdzonego projektu wstępnego i zbiorczego zestawienia kosztów budowy.

Termin zatwierdzenia projektu wstępnego wraz ze zbiorczym zestawieniem kosztów budowy ustalono do
dnia 1954 r.

Termin zatwierdzenia projektów technicznych (techniczno-roboczych) wraz z kosztorysem generalnym usta-
lono do dnia 1954 r.

Dyrektor Departamentu

Warszawa, dnia 1954 r.